

Ježíš Kristus Král

Ježíš Kristus Pantokrator (Vševládny), mozaika v apsidě baziliky sv. Pavla za hradbami, výročí posvěcení 18. listopadu

Moje nejkrásnější mše svatá

Bylo to asi v roce 1956, kdy byli propuštěni internovaní řeholníci a kněží z premonstrátského kláštera v Želivě. Propuštěn byl i můj dobrý přítel, františkán P. Jan Donát Žilinský z Poličné u Valašského Meziříčí. V době zatčení byl představeným kláštera v Hejnicích v severních Čechách. Po propuštění z internace pracoval v Poličné v klempířské dílně a časem se z něho stal dobrý klempíř. Řada domů v Poličné a ve Valašském Meziříčí se může pochlubit, že jejich okapy vyrobil a upevnil kněz. Otec P. Donáta byl rolník. Za domem měli místnost, kde sušili ovoce – sušárnu. Tu si P. Donát upravil na obývací světnici: postel, stůl, dvě židle.

Byl jsem jedním z prvních, kdo ho přišel navštívit. Přijel jsem jedno odpoledne a měli jsme si toho hodně co povídat. Nemluvili jsme o neradostných zážitcích v želivském vězení. Bavili jsme se o tom, jak by měli křesťané odpovídat na tvrdost pronásledování ze strany komunistů. Boj lidskými prostředky nepřichází v úvahu. Jasnou odpověď na tuto

otázku nám dává Ježíš svým příkladem. Ježíš posmíváný, poplíváný, zbičováný, ukřižovaný a na kříži odpouštějící: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Urážky, křivdy, násilí, utrpení raději snášeti než jiným činiti. Trpět a milovat své nepřátele. Žehnat těm, kteří nám zlé činí. To je nejsilnější zbraň křesťanů. Trpět spolu s Kristem pro spásu duší. Připomněli jsme si slova sv. Jana M. Vianneye: „Milovat Boha a sloužit Mu, vše ostatní je ztráta času.“

Otec Donát napsal ve vězení dopis rodičům a poslal ho po civilním zaměstnanci. Netušil, že všichni civilní zaměstnanci jsou spolupracovníky StB. Zaměstnanec odevzdal dopis veliteli věznice, a ten potrestal otce Donáta čtrnáctidenním pobytem v temnici. Temnice je malá sklepní místnost bez oken, kde je jen pryčna, deka a kbelík. Strava je poloviční. Tady neexistují hodiny, dny, týdny, čas. Když po čtrnácti dnech předvedli otce Donáta k veliteli, ten se ho s úšklebkem zeptal: „Tak co, Žilinský (oslovil ho jen příjmením), o čem jste čtrnáct dní ve tmě přemýšlel? O tom,

jak se nám jednou pomstíte?“ „Ne, pane Alois (příjmení vězni nesměli znát), já jsem se za vás modlil.“ Rysy ve velitelově tváři změkly a poslal ho pryč.

Příští den ráno mne otec Donát vzbudil před pátou hodinou a šli jsme do sušárny na mši svatou. Kněz bez alby, štoly, ornátu. Místo pateny tácek, místo kalicha obyčejná sklenice. Malá hostie. Co chybí na vnější okázalosti, nahrazuje vroucnost prožívání. Kněz slova proměňování vyslovuje co nejpomaleji. A Slovo se stává Tělem i na oltáři a přebývá s námi. Ježíš sestupuje na oltář. Už tu nejsme dva, ale tři. Srdce vzrušené tluče. Nejsm schopen pochopit, že Ježíš, Bůh, je tak blízko mne. Místnost jako by se prozářila. Zemřít! Zemřít v Ježíšově náruči. Zemřít tou nejkrásnější smrtí. Svatá radost roste. Kněz se dělí se mnou o malou hostii. Už nic není důležité, jen Ježíš. To všechno je neuvěřitelné, ale pravdivé. Hlasité ITE MISSA EST mne probouzí ze svatého snu.

Po snídani jsme se rozloučili. On do dílny, já na vlak. „Otče a bratře, požehnej mi.“ „Požehnej ti Bůh Otec, Syn a Duch Svátý a toto požehnání ať tě chrání všeho zlého, především hříchu. A teď požehnej ty mně.“ „Abys došel na cestě k dokonalosti, ke svatosti co nejdále, abys byl svatý a dělal druhé svatými, k tomu ať ti žehná Bůh Otec, Syn a Duch Svátý.“

Josef Zetík

„Dušičky“

Milí farníci a všichni lidé dobré vůle, pozemský čas neúprosně teče vpřed a už jsme se opět ocitli v „dušičkového období“, kdy jsme si připomněli dva svátky, svátek nebe a svátek očistce. Je to slavnost „Všech svatých“ a připomínka všech věrných zemřelých, tedy těch, kteří ještě nedosáhli finále spásy, ale již to mají jisté. Připomínáme si tedy poslední věci člověka vzhledem k tomuto pozemskému putování. Vždyť zde jsme jen poutníci, ale máme zde sehrát svou životní roli přesně podle Boží vůle. Autorem této role je Bůh Otec, režisérem je Duch sv. a my máme napodobovat a následovat originálního herce role bohočlověka, Ježíše Krista. Vtělený Boží Syn zcela splnil Otcovu vůli, zahrál mistrovsky svou roli. Naším úkolem na zemi je tedy podobně naplnit svou životní roli podle Boží vůle, abychom uzráli pro nebe. Jestliže se v našem životě propůjčíme ke špatné roli, není to pro nás dobré. Pokud ovšem neklesneme ke dnu a nebudeme tam chtít zůstat, máme alespoň šanci, že nebudeme vypískáni k věčné hanbě. Budeme mít ještě možnost i na „onom“ světě svou pověst napravit a sebe doladit k Boží podobě. To je víra nejen Církve od počátku, ale tato víra je také obsažena ve Starém zákoně např. u Judy Makabejského nebo v knize Job. Také z Ježíšových úst máme tuto pravdu potvrzenou. Počítejme ve svém životě opravdu s Bohem a s posmrtnou existencí. Důvěřujme Bohu a nepromarněme svůj pozemský život. Náš život není počítačová hra, kde můžeme mít více životů nebo si tuto hru můžeme kdykoliv pustit znovu od začát-

ku. Není žádné převtělování, preexistence člověka nebo opakované návraty do pozemské skutečnosti. A děkujeme Bohu, že i stav očistce je zřízen k naší spásy z velké Boží lásky k nám lidem. Je to dílo velkého Božího milosrdenství k nám hříšníkům, kteří Boha zcela neodmítli, ale alespoň litovali a odešli smíření s Bohem. Pamatujme často nejen na svaté v nebi, kteří se za nás mohou přimlouvat, když k nim voláme o pomoc, ale také na duše v očistci. My jim můžeme pomáhat ze země svými modlitbami, obětovnými milosrdnými skutky lásky k nemocným a umírajícím, přímluvnými modlitbami a intencemi ve mši svaté apod. Pamatujme na ně, aby pak bylo pamatováno i na nás, kdybychom potřebovali duchovní podporu a pomoc. Můžeme jim v tomto čase pomoci, aby jim byli odpuštěny časné tresty za jejich hříchy. Získat jim odpustky. Milí farníci, přijměme fakt naší omezenosti, ke které patří i naše pozemské putování a přilněme celým srdcem k Bohu, který je nejen naše minulost a přítomnost, ale i budoucnost bez konce. Zaposlouchejme se do textů Starého zákona, kde je tato pravda, ale i naděje vyjádřena:

Žalm 89 (90)

„Ty člověka v prach obrácíš, pravíš: ‚Zpět, synové Adamovi!‘ Tisíc let je ve tvých očích jako včerejšek, jenž minul, jako jedna noční hlídka. Jako povodeň je smeteš, prchnou jako spánek, jsou jak tráva, která odkvétá hned ráno: zrána rozkvete a už odkvétá, večer uvadne a uschne. Před sebe si kladeš naše nepravosti, do světla své tváře naše tajné hříchy. Pro tvou prchlivost naše dny pomíjejí a jako vzdech doznívají naše léta. Počet našich let je sedmdesát roků, jsme-li při síle, pak osmdesát, a mohou se pyšnit leda trápením a ničemnostmi; kvapem uplynou a v letu odcházíme. Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“

Izaiáš 38

„Říkal jsem si: ‚Nikdy už nespátím Hospodina, Hospodina v zemi živých, člověka už nikdy nezahlednu, přiřadím se k obyvatelům té říše zapomnění. Moje obydlí je strženo a stěhuje se ode mne jak pastýřský stan. Svinul jsem svůj život jako tkadlec dílo. On sám odřízl mě od osnovy. Do dnešního večera jsi se mnou hotov!‘“

Žalm 8

„Hospodine, co je člověk, že na něho pamatuješ?“

P. Petr Klimeš

Slovo života

listopad 2010

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“
(Mt 5,8)

Ježíšovo veřejné působení začíná horským kázáním. Ježíš se posadil - jak to bylo zvykem u učitelů - na hoře nedaleko Kafarnau u Genezaretského jezera, a hovořil k zástupům o blahoslavenstvích. Ve Starém zákoně zaznívá slovo „blahoslavený“ vícekrát - je vyjádřením oslavy toho, kdo nej-různějším způsobem naplňuje Boží slovo.

V Ježíšových blahoslavenstvích zčásti zaznívalo to, co učedníci už znali. Poprvé však slyšeli o tom, že lidé čistého srdce jsou nejen hodni vystoupit na Hospodinovu horu, jak říká žalm, ale mohou dokonce Boha vidět. Jaké čistoty srdce je třeba dosáhnout, aby si člověk mohl něco takového zasloužit? Ježíš to během svých kázání vysvětlil několikrát. Snažme se tedy Ježíše pochopit, a tak čerpat z pramene opravdové čistoty.

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“

Podle Ježíše máme svrchovaný prostředek k očišťování: „Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil.“ Nejsou to tedy především obřady, co očišťuje nitro, ale jeho slovo. Ježíšovo slovo není lidským slovem. Je v něm přítomen Kristus, tak jako je jiným způsobem přítomen v Eucharistii. Jeho prostřednictvím do nás Kristus vstupuje. Necháváme-li v sobě slovo působit, osvobozuje nás od hříchu, a tedy očišťuje naše srdce.

Čistota srdce je plodem žitého slova, všech Ježíšových slov, která nás osvobozují od řady náklonností, do nichž nutně upadáme, není-li naše srdce zaměřené na Boha a jeho učení. Tyto náklonnosti se mohou týkat věcí, tvoří a nás samotných. Je-li však srdce zaměřeno pouze na Boha, vše ostatní se ztrácí.

K tomu, abychom to dokázali, nám může pomáhat, když budeme během dne opakovat Ježíši, Bohu slova žalmu: „Ty jsi, Pane, mé jediné dobro.“ Pokusme se je opakovat často, především tehdy, až v nás budou naše náklonnosti vyvolávat představy, pocity a vášně, které mohou zatemňovat naše vnímání dobra a zbavovat nás svobody.

Přitahuje nás konzumní svět reklam nebo rádi sledujeme určité televizní programy? Odmítněme je slovy: „Ty jsi, Pane, mé jediné dobro.“ To bude první krok k tomu, abychom vyšli ze sebe a znovu vyjádřili svou lásku Bohu. Takto získáváme čisté srdce.

Stává se nám někdy, že určitý člověk nebo nějaká činnost se staví jako překážka mezi nás a Boha a narušuje náš vztah s ním? Je to vhodná chvíle k tomu, abychom zopakovali: „Ty jsi, Pane, mé jediné dobro.“ To nám napomůže, abychom očistili své úmysly a znovu našli vnitřní svobodu.

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“

Žité slovo je láska, a proto způsobuje, že se stáváme svobodnými a čistými. Láska svým božským ohněm očišťuje naše úmysly a celé naše nitro, neboť podle Bible je „srdce“ nejhlubším sídlem rozumu a vůle.

Je tu však ještě láska, kterou nám Ježíš zvláště přikazuje a která nám umožňuje žít toto blahoslavenství. Je to vzájemná láska, která je podle Ježíšova příkladu připravena dávat život za druhé. To ona vytváří to upřímné sdílení, tu atmosféru, jejíž hlavní charakteristikou je právě otevřenost a čistota díky přítomnosti Boha, který jediný v nás může stvořit čisté srdce. Tím, že uvedeme vzájemnou lásku v život, bude v nás Boží slovo jednat a způsobí naše očišťování a posvěcování.

Osamocený člověk není schopen odolávat delší dobu svodům světa. Ve vzájemné lásce však nalezne zdravé prostředí, schopnost chránit čistotu srdce a celou svoji křesťanskou opravdovost.

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“

Plodem neustále obnovovaného úsilí o čistotu srdce je schopnost „vidět“ Boha – tedy chápat jeho působení v našem životě i v dějinách, rozeznávat jeho hlas v našem nitru, spatřovat jeho přítomnost tam, kde je – v chudých, v Eucharistii, v jeho Slově, v bratrském společenství, v církvi.

Takto zakoušíme přítomnost Boha, která začíná již v tomto životě, kdy „v (něho) věříme, ale dosud ho nevidíme,“ až po stav, kdy jej na věčnosti „uvidíme tváří v tvář.“

Chiara Lubichová

Charita informuje

Charitní pečovatelská služba Kelč poskytuje své služby i letos díky dotaci Zlínského kraje

Charitní pečovatelská služba Kelč působí v regionu Kelečsko od roku 2004. Zřizovatelem služby je Charita Valašské Meziříčí, která je součástí Arcidiecézní Charity Olomouc. Posláním terénní Charitní pečovatelské služby je umožnit lidem se sníženou soběstačností z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení setrvat co nejdéle v domácím prostředí, kde jsou vykonávány jednotlivé pečovatelské úkony. Cílovou skupinou jsou senioři nad 65 let, kteří jsou omezeni v soběstačnosti a těžce zdravotně postižení občané od 18 let věku, kteří jsou omezeni v sebeobsluze. Pečovatelská služba je poskytována pečovatelkami v přirozeném domácím prostředí klientů, kde jsou poskytovány základní úkony dle Zákona o sociálních službách č. 108/2006 Sb. Mezi další služby patří poskytování základního poradenství, které přispívají k řešení jejich nepříznivé sociální situace. Dále je poskytováno odborné sociální poradenství, které se zaměřuje na potřeby jednotlivých sociálních skupin. Poradenství je poskytováno zdarma. Součástí odborného poradenství je půjčování rehabilitačních a kompenzačních pomůcek. Charitní pečovatelská služba působí v regionu Kelečska (Kelč, Lhotka u Kelče, Babice, Kunovice, Loučka, Podolí, Lázy, Police, Komárovice, Kladruby, Nemetice, Choryně). Charitní pečovatelská služba je financována Ministerstvem práce a sociálních věcí, Zlínským krajem a jednotlivými obcemi, ve kterých jsou služby poskytovány.

I v letošním roce nám na provoz této jistě potřebné služby přispěl finanční částkou Zlínský kraj, od něhož jsme v tomto roce 2010 obdrželi z jeho rozpočtu neinvestiční dotaci ve výši 45 000,- Kč. Zlínský kraj podporuje činnost

Charity Valašské Meziříčí již desátým rokem. Této pomoci a podpory ze strany Zlínského kraje si velmi vážíme a za pomoc děkujeme.

Iveta Minářová
koordináční sociální pracovník Charitní pečovatelské služby
Kelč

Klub Zeferino obdržel finanční podporu ze Zlínského kraje

Zřizovatelem služby je Charita Valašské Meziříčí, která je součástí Arcidiecézní Charity Olomouc. V letošním roce 2010 se podařilo Charitě Valašské Meziříčí získat podporu formou dotace též pro Klub Zeferino a to na podporu realizace projektu „Most mezi dítětem a školou“. Cílem projektu je umožnit romským dětem a dětem z méně podnětného prostředí rozvíjet a prohlubovat vědomosti a dovednosti nabídkou pravidelného doučování a smysluplněji využívat volný čas prostřednictvím volnočasových aktivit. Výše podpory projektu ze strany Zlínského kraje činila 100.000,- Kč. Klub Zeferino jakožto jedna se služeb Charity Valašské Meziříčí započal svou činnost zaměřenou na romskou komunitu již v roce 1999. Posláním Klubu Zeferino je nabídnout romským dětem a dětem z rodin v nepříznivé sociální situaci možnosti, které jim pomohou být rovnocennými partnery dětí z většinové společnosti a povedou je k smysluplnému využívání volného času a k harmonizaci jejich osobnosti. Děti docházející do Klubu Zeferino se účastní mimo další aktivity například poznávacích a zábavných výletů, romské pouti a dalších pěkných, mimo jiné i duchovních aktivit. Zlínský kraj podporuje činnost Charity Valašské Meziříčí již desátým rokem. Děkujeme.

Mgr. Petr Liška
Charita Valašské Meziříčí

ZŠ Salvátor

- Zdravím všechny čtenáře příspěvků ZŠ Salvátor. Podzim byl na naší škole velmi bohatý na nové i tradiční akce. Ve čtvrtek 7. října se některé třídy 1. stupně zúčastnily v KZ Val. Meziříčí divadelního představení Škola malého stromu. Podle ohlasů dětí i vyučujících to bylo zdařilé vystoupení. Kéž by jich bylo více.
- Od pátku do pondělí 8.–11. října byli žáci 6. ročníku prověřeni (testováni) pomocí SCIO testů. Zatím ještě výsledky neznáme, ale všichni jsme na ně velmi zvědaví, protože částečně odhalí znalosti našich šestáků, které měli nasbírat za posledních 5 let školní docházky, a zároveň budou srovnání se znalostmi ostatních šestáků v celé České republice,

kteří se do testování rovněž zapojili.

- 15. říjen byl dnem rovněž divadelním pro žáky 1. stupně. Představení Obušku, z pytle ven mělo u dětí velký úspěch. Jen nevím, co by bylo v dnešní době potřebnější? Oslíček, ubrousek nebo obušek? A v tom opravdu není narážka na děti.
- Naš „sportovní“ 5. ročník si se svou paní učitelkou vyjel na exkurzi do Olomouce. Deštivé počasí se v hanácké metropoli umoudřilo, a tak si mohli páťáci vychutnat její krásy. Nebýt vykoupání jednoho žáka v místní kašně (a že voda byla čerstvá a mokrá), vydařila se akce na jedničku. Prosťte naši páťáci musí kromě fotbalu vyzkoušet i jiné sporty a potápění v kašně mezi ně rozhodně patří.
- Naši žáci učitelé budou rozhodně dlouho vzpomínat na akci lektorky Jany Machalíkové, která se jmenovala velmi výstižně – „Chci svůj text.“ Tato talentovaná lektorka ze Středočeského kraje (vedoucí dětských souborů, trenérka improvizace, recitátorka a porotkyně recitačních přehlídek) vytvořila v knihovně pro mládež ve dnech 19.–20. října dva semináře, určené zvláště pedagogům a zvláště dětem. Poradila nám i dětem, jak správně vybírat text pro recitaci, seznámila nás se spisovateli a básníky, kteří jsou vhodní pro děti různého věku. Všechny rozhodně nejen zaujala, ale i skvěle pobavila a poučila.
- Od středy do neděle 27.–31. října si všechny děti i učitelé užili podzimní prázdniny. No a v pondělí zpět do školy. Vlastně tak úplně ne, protože jsme se společně sešli ve farním kostele, kde proběhla mše při příležitosti slavnosti Všech svatých.
- Pátek 5. listopadu patřil už tradiční akci Posezení u cimbálu. Letošní účast byla sice o malinko nižší než ta loňská, ale přesto tato akce stále nachází nejen stálé, ale i nové příznivce. Děkujeme všem sponzorům za krásné ceny do tomboly.
- No a na samý závěr přehled akcí našeho pěveckého sboru Broučci. (Já jim jen pro sebe říkám „Brouci“ – The Beatles, protože jsou opravdu jako oni a to opravdu nepřeháním. Přijďte se podívat!

Již proběhlé akce:

- 12. září zpívání při mši svaté
- 21. září zpívání na plenární schůzi rodičů
- 1.–2. října „Noční Broučkování“ ve škole – účast 45 dětí
- 10. října koncert k 90. výročí posvěcení kostela sv. Cyrila a Metoděje ve Vidči – účast 53 dětí
- 23. října vystoupení na Festivalu valašskomeziříčských souborů ve farním kostele
- 11. listopadu vystoupení v Citadele ve Valašském Meziříčí

A co Broučky ještě čeká?

- 1. prosince koncert v Zašové u příležitosti slavnostního rozsvěcování vánočního stroměčku
- 13. prosince Benefiční koncert ZŠ Salvátor
- 18. prosince vystoupení v kavárně Gobelínky pod názvem Vánoční přání
- Dodatek paní učitelky Bezděkové - zkoušky jsou parádní,

děti spolehlivě dochází, poctivě nacvičují, na zkouškách je pohoda a tvůrčí duch. A já dodávám. Je tomu tak díky více než profesionálnímu přístupu paní učitelky Žanety.

Lenka Adámková

BRATR ANDREW

V říjnu se uskutečnilo svatořečení jednoho z podivuhodných světců dnešní doby, bratra Andrewa – Ondřeje, velkého ctitele sv. Josefa. Můžeme se s ním seznámit.

Na Mount Royal v Montrealu v Kanadě stojí největší svatyně ke cti sv. Josefa na světě. Každoročně k ní putují dva miliony lidí různých vyznání. Tehdy od 6. do 12. ledna 1937 vystoupilo v průběhu několika dní na kopec mlčky milion poutníků. Přišli se rozloučit s tělesnými pozůstatky bratra Ondřeje, pokorného laického bratra a velkého divo-tvůrce.

Občanským jménem Alfred Bessette se narodil v roce 1845 ve velké rodině v St. Gregoire d' Iberville v Montrealu. Už jako dvanáctiletý osiřel. Sourozenci byli rozděleni a nemocný Alfred se dostal k strýci a tetě. To nejceněnější, co mu matka zanechala, byla živá víra, která padla do očí i svatě žijícímu místnímu faráři Andrew Provençalovi. Ujal se chlapce a prohloubil v něm lásku k eucharistickému Pánu. Kněz ho také povzbudil, aby vzýval Ježíšova pěstouna a ochránce Kanady: „*On tě vyslechne a požehná ti. Jednou mu budeš vděčný za mnoho dobrodiní, protože sv. Josef je u Boha všemohoucí.*“ Toto semeno padlo do úrodné půdy a kdo chlapce hledal, našel ho stále častěji ve farním kostele, jak se modlí před pěknou sochou sv. Josefa. Alfred si už jako dvanáctiletý musel vydělávat na své živobytí. Postupně se o to snažil jako obuvník, pekař, sluha a jako kovář. Jeho slabé zdraví se tím neupevnilo, naopak, jako patnáctiletý byl už velmi nemocný i na žaludek, což mu zůstalo po celý život. Od té doby začal Alfred vést sám od sebe i uspořádaný duchovní život: Modlíval se křížovou cestu, denně několik růženců a po dobu práce vedl důvěryplný rozhovor se sv. Josefem, kterému svěřoval všechny své starosti.

I když jako dvacetiletý marně hledal své štěstí jako dělník v USA, zůstal sv. Josef jeho stálým společníkem a nejlepším přítelem. A tak se Alfred, který velmi tesknil po domově, modlil k sv. Josefovi šest měsíců o světlo až se nakonec, následujíc radu starého přítele faráře Provenčala, vrátil do Kanady. „*Promyslel sis to?*“ „*Ano, pane faráři, je rozhodnuto, stanu se řeholním bratrem.*“ „*Já jsem věděl, že sv. Josef tě osvíti.*“ Oba si klekli ve farním kostele před sochu sv. Josefa, aby spolu poděkovali za velkou milost povolání. Před vstupem do společnosti sv. Kříže pracoval Alfred jako sluha a protože vyprávěl svým přátelům tak hodně o sv. Josefovi, často ho nazývali „bláznem sv. Josefa.“

„*Posílám vašemu klášteru světe!*“ napsal farář Provençal představeným do Montrealu a oni se o tom mohli přesvědčit sami, když na podzim 1870 přijali Alfreda Bessetta do noviciátu. S vděčností za svého dobrého místního faráře

prosil o jméno bratr Andrew-Ondřej.

Protože mu po roce pro jeho slabé zdraví nechtěli povolit složení slibů, obrátil se na sv. Josefa a ve své velké nouzi mu slíbil, že mu postaví velký chrám, pokud ho z kláštera nepošlou pryč. V té době přišel na návštěvu biskup Bourget a nemocný novic mu skromně vyznal své trápení. Přitom vyjádřil svou ochotu k nejjednodušším pracím, jen aby mohl zůstat řeholním bratrem. Vyprávěl mu o své velké lásce ke sv. Josefovi a o svém slibu, že mu postaví velkou baziliku. „*Vaše milost, myslíte si, že sv. Josef dopustí, aby se nesplnil tento příslib, a budu muset zanechat své povolání?*“ Biskup, který byl sám velkým ctitelem sv. Josefa a který vlastně sám zavolal otce sv. Kříže z Francie, aby jim světil stavbu velké svatyně sv. Josefa, byl velmi překvapen z laického bratra, který měl stejné přání jako on a 26letému Ondřejovi řekl: „*Ničeho se neboj, synu můj, budeš moci složit řeholní sliby!*“

„*Když se noviciát chýlil ke konci, představení mě posadili na vrátnici!... A tam jsem zůstal 40 let,*“ řekl později bratr Ondřej s jemným humorem. A skutečně, následující léta strávil na malé vrátnici kolegia Notre-Dame, vždy ochotný a s otevřeným sluchem pro potřeby učitelů, rodičů a žáků. Lidé ho měli rádi, trpělivého, malého bratra, který uměl sotva číst a psát. Často však zneužívali jeho dobrotu a jeho bratři si ho jen málo vážili.

Bez jakéhokoliv stěžování přijal bratr Ondřej i všechny dodatečné práce: ranní zvonění, pomoc v prádelně, úlohu ošetřovatele a holiče žáků. Pozdě večer jej ještě vídali, jak drhne podlahu, jak se potom o půlnoci modlí v kapli křížovou cestu a jak před sochou sv. Josefa rozjímá nad jeho skrytým životem.

V březnu 1885 si správce kláštera stěžoval bratru Ondřejovi, že s jeho nemocnou nohou je to stále horší. „*Pravděpodobně nebudu moci jít do kaple ani na svátek sv. Josefa. To je mi velmi líto!*“ „*Otče, existuje na to jeden velmi jednoduchý prostředek: Pomodlete se s velkou důvěrou nověnu ke sv. Josefovi! Zůstává ještě přesně devět dní a na jeho svátek budete moci jít do kaple zdrav,*“ přislíbil bratr Ondřej s velkou jistotou. „*Vy tedy od sv. Josefa neočekávejte nic jiného než zázrak, bratře?*“ „*Přesně tak! A pokud souhlasíte, nověnu se budu modlit spolu s vámi.*“

19. března mohl uzdravený správce k údivu všech celebrotvat mši svatou. Krátce na to přiložil bratr Ondřej jednomu žákovi nemocnému na záškrtn na krk medaili sv. Josefa a „lenocha“ vyzval, aby konečně vstal z postele, protože je zdravý. Po nějakém čase bylo oddělení nemocných přeplněné čtyřiceti pacienty, kteří bojovali se smrtelnou chorobou. Když samotná péče už nestačila, klekl si bratr Ondřej uprostřed místnosti a nahlas úpěnlivě prosil sv. Josefa o uzdravení. Všichni se vyléčili a první zvěsti o zázračných uzdraveních se začaly šířit. Brzy byla jeho vrátnice obklopena nemocnými a nával nuzných a o pomoc hledajících už neustal.

Nazlobení představení zakázali „šarlatánovi a mastičkáři“ přijímat nemocné v domě a přidělili mu opuštěnou tramvajovou zastávku. Přesto, že nedůvěřivost, výsměch a lži

Rekonstrukce varhan

Popis rekonstrukce varhan Rieger Kloss – opus 3247 z r. 1957, provedené firmou ORGAN SERVIS Olomouc v roce 2010

Varhany v kostele Nanabevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí zhotovila v roce 1957 firma Rieger Kloss. Pro tyto varhany využila stylovou skříň a některé píšťaly z původního nástroje novojičínského varhanáře K. Neussera. Volný prostor mezi skříněmi doplnili výklenkem, do kterého byla umístěna dřevěná polychromovaná plastika sv. Cecilie. Tím byl získán dostatečný prostor pro nové vzdušnice. Také šířka skříně byla tehdy zrcadlově rozšířena o dva metry, vloženi dvou polí s původním zdobením a průzvučnou mřížkou. Vzdušnice tohoto nástroje jsou kuželkové konstrukce, s rejstříkovou kancelou, traktura trubičková pneumatická tlaková. Robustní třímanuálový pneumatický hrací stůl stál uprostřed kůru čelem k oltáři. Vznikla tak dispozice o 40 hrajících rejstřících, která zařadila tento nástroj mezi velké varhany koncertního typu.

Po padesátiletém provozu nástroje přirozeně začalo docházet k řadě poruch, způsobených jak opotřebením některých komponentů, tak i kvůli chybné konstrukci vzduchových rozvodů. Vystala tedy otázka, jak vznikající problémy řešit. Odpověď na ni dávaly tři možnosti: buď stávající nástroj restaurovat, nebo nahradit nástrojem zcela novým, nebo provést spolu s odborným restaurováním jeho přestavbu s použitím moderních technologií. Byla zvolena třetí varianta, což ovlivnila hlavně skutečnost, že nástroj je vyroben z kvalitních, dobře řemeslně zpracovaných materiálů a není poškozen červotočem. Proto bude možno zachovat mnoho cenných dílů, např. píšťaly a kuželkové vzdušnice, které budou dobře sloužit ještě další desetiletí.

Současná rekonstrukce měla za cíl obnovu stávajícího nástroje a výměnu těch dílů varhan, u kterých lze předpokládat, že by i po repasování nevydržely do další větší opravy, což bývá přibližně 50-60 roků.

Píšťaly a vzdušnice byly komplexně restaurovány. Míšky vzdušnic, proti původní přírodní bláně Simili, jsou nyní vyrobeny z trvanlivějšího materiálu Polypel. Bylo přestavěno celé vzduchové hospodářství, upraveny tlaky vzduchu jednotlivých strojů, včetně zrestaurování vzduchových zásobníků a elektrického dmychadla. Pneumatická traktura s hliníkovými trubičkami a pneumatický hrací stůl byly nahrazeny bezkontaktní elektronickou trakturou, s novým koncertním hracím stolem a na vzdušnicová relé byly nainstalovány elektromagnety.

Dispozice byla rozšířena o dalších 13 rejstříků pomocí digitálních zvukových modulů a celkový počet rejstříkových sklopek z původních 68 byl navýšen na 85. Současně byl také rozšířen tónový rozsah manuálových klaviatur až po c4. Výbava pomocných zařízení varhan tak v současnosti splňuje ty nejnáročnější požadavky na koncertní nástroje a při správné registratuře lze na nástroji interpretovat varhanní literaturu všech období.

působily bratru Ondřejovi hlubokou bolest, ani jednou si nestěžoval, ale odměňoval se božským způsobem. Tak to bylo například i s Josefem Charettem, jedním z jeho největších nepřátel. Nejen, že uzdravil jeho smrtelně nemocnou manželku, ale i jednoho jeho kolegu – lékaře, internistu z Montrealu, který měl problémy s nohama. Všechno se událo nenápadně jako vždy: „*Jste přesvědčen, že sv. Josef to bude moci vyprosit u svého Syna, o kterého se staral?*“ „*Ano*“ „*Potom tedy běžte! Složte u schodů své berly!*“ Internista šel a své hole složil před sochu sv. Josefa. Svým skeptickým kolegům však otevřeně vysvětlil: „*Vý se tomuto jednoduchému bratru smějete. Ale pohledte, zde vidíte někoho, koho zázračně uzdravil!*“

Bratr Ondřej uzdravoval bez mnohých slov, bez velkých gest, někdy na dálku a nebo jen pohledem, s trochou posvěceného oleje a nebo s medailkou sv. Josefa, kterou kladl na nemocné. Od některých žádal, aby nejdříve přijali svátost pokání a aby změnili svůj životní styl. Nikdy nepřestal opakovat: „*Jak hloupí jsou lidé, když si myslí, že bratr Ondřej dělá zázraky! Já nemám žádnou moc. Ne já uzdravuji, ale sv. Josef. Pokud mu nebudete důvěřovat, nebudete uzdraveni!*“

Kolik obětí to stálo bratra Ondřeje, než na Mont Royal vznikla největší svatyně sv. Josefa na světě! V roce 1904 bylo k jeho velké radosti posvěceno malé oratorium a jako 60letý se tam bratr Ondřej natrvalo přestěhoval. Někdy přijal až 700 návštěvníků denně a nejednou přitom zapomněl sníst svůj skromný pokrm: několik kůrek chleba namočených do mléka. V noci málo spával, ale dlouho se modlival a někteří viděli okolo něho zářit jasné světlo. On jen jednoduše poznamenal: „*Tak hodně lidí se odporučilo do mých modliteb. Musím vyprosit tak hodně obrácení, uzdravení a milosti! K tomu bych rád vyslovil jméno každého prosebníka a to by se nedalo, kdybych spal!*“

Na financování stavby založil bratr Ondřej „Bratrstvo sv. Josefa“ a časopis „Anály sv. Josefa“. Ještě jako 85letý podnikl svou poslední z mnoha žebrevých cest po amerických městech. Jeho příchod byl vždy provázen nadšenými zástupy lidí, mnoha fotografiemi a články, protože pokaždé se udála uzdravení vzbuzující senzací! „*Kdyby to nebylo nutné, neprocestoval bych ani jednu míli!*“ sténal bratr Ondřej. V roce 1936 byla hrubá stavba kostela dokončena a o pokračování prací bylo postaráno. „*Nyní už nejsem potřebný, pro mě nadešel čas odchodu,*“ mohl říci spokojeně. Krátce na to v lednu 1937, ležel 91letý stařec v nemocnici na smrtelné posteli. „*Velký milosrdný Bůh přichází!*“ šeptal a ve velkých bolestech později sténal: „*Jak velmi jen trpím, Bože můj, jak velmi trpím!*“ Jistý přítomný kněz se ho zeptal, proč neprosí sv. Josefa o uzdravení. „*Pro mě samotného nemůže udělat nic. Ale za to udělal pro mne velký svátec o hodně víc!*“ odpověděl spokojeně. Jeho poslední slova byla: „*Maria, má dobrá Matko a Matko mého Vykupitele! Buď mi milostivá a pomoz mi!*“ Potom zašeptal: „*Svatý Josefe!*“ a zemřel. Byl 6. leden 1937, první svatojosefská středa v novém roce.

*Z časopisu Vítězstvo Srdca
Václav Chládek*

Technické zajímavosti varhan:

Píšťaly

Nástroj má v současnosti 3792 hrajících píšťal plus digitální rejstříky. Kovové píšťaly jsou zhotovené z levnějšího materiálu, což bývá u tuzemských nástrojů z tohoto období typické. Ve spodních oktávách jsou zinkové, ostatní z nízkoprocenní varhanářské slitiny (cínu a olova). Dřevěné píšťaly jsou z borovicového řeziva. V nástroji nalezneme ale i několik desítek píšťal z kvalitních materiálů z původních Neusserových varhan. Píšťalové stroje II. a III. manuálu jsou uloženy v tzv. žaluziových skříních. Pomocí balančních šlapek na hracím stole tak můžeme ovlivňovat sílu zvuku příslušných rejstříků. Zajímavostí je intonace píšťal na nízkém tlaku vzduchu u druhého a třetího manuálu, což bývá výsadou pouze nástrojů se zásuvkovou vzdušnicí. Největší píšťala ve varhanách je dřevěná, měří cca 4,5 metru a je to velké C rejstříku Principálbas 16'. Tělo u nejmenších píšťal měří cca 5 mm a jsou v poslední oktávě rejstříku Dolkán 1'. Tyto píšťaly jsou již na hranici slyšitelnosti a ladí se tak do stejné výšky.

Digitální zvukové moduly

Dispozice varhan byla rozšířena o dalších 13 rejstříků (670 píšťal + zvony) pomocí zvukových modulů, které využívají technologii digitálního samplingu. Na rozdíl od klasického řešení je tato metoda až desetkrát levnější a řeší i problém nedostatku místa pro umístění dalších vzdušnic a píšťal. Zejména pro osmimetrové píšťaly rejstříku Podstav 32' by se již nenašlo v těchto varhanách místo. Některé nové rejstříky byly „navzorkovány“ i na vzácných varhanách, jako třeba Unda maris z Englerových píšťal v chrámu sv. Mořice v Olomouci.

Vzduchové hospodářství

Plíce varhan tvoří čtyři vzduchové zásobníky. Hlavní plovákový měch má tlak vzduchu 101,5 mm vodního sloupce (Ws). Napájí vzduchem pedálovou vzdušnicí a část hlavního stroje. Druhý měch pro I. manuál má tlak 70,8 mmWs, křídlový regulátor II. manuálu 65,3 mmWs a III. manuálu 65,3 mmWs. Všechny měchy jsou napojeny na výkonné elektrické dmychadlo s asynchronním motorem, umístěné v akustické skříni ve výklenku za varhanami.

Hrací stůl

Nový elektrický hrací stůl koncertního typu je mobilní a propojený s nástrojem pouze tenkým pancéřovaným kabelem. Ovládání a indikace pomocných zařízení varhan je soustředěno na jedno místo pomocí grafické obrazovky s dotekovým senzorem s interaktivním ovládním. Na ní se pomocí ikon zobrazují jak herní funkce (stupeň vytočení crescendového válce, úroveň otevření žaluzií, číslo banky kombinací aj.), tak i třeba rádiově řízený čas (DCF), vlhkost, teplota a jiné údaje. Je zde několik dotekových tlačítek s popisem a obrázkem funkce, po jejichž doteku se dostaneme do různých menu. V nich získáme další potřebné infor-

mace, například o počtu provozních hodin varhan, o potřebě mazání motoru vzduchového dmychadla, o nastavení výšky lavice, ladění digitální sekce apod. Těmito dotekovými tlačítky také měníme různé herní funkce jako nastavení rychlosti tremol, konfiguraci sestav crescendového válce a kolektivů. Můžeme zde zaznamenávat a následně přehrávat i reálnou hru na varhany, ovládat číselník pro zpěv lidu, ukládat všechna nastavení na osobní přenosné paměťové karty a mnoho dalších zajímavých funkcí.

Dobrý pocit ze hry, díky magnetickému simulátoru mechanické traktury (druckpunkt) a možnosti přednastavení rejstříků (Setzer) až v 1 296 kombinacích, pak ocení zejména varhaníci při koncertním využívání tohoto nástroje.

Všechny ovladače hracího stolu jsou bezkontaktní, tlačítka a pistony mají zlacené nebo postříbřené kontakty. Řídicí systém je plně elektronický. Digitální zpracování umožňuje transpozici tónů klaviatur, extenzi a transmisi, výstavbu všech typů spojek, včetně speciálních, jakými jsou „sopranové spojky“ a „autopedal“. Je možné provádět i reversibilitu manuálů během hry. Bezkontaktní spínání má mnohem lepší vlastnosti a delší životnost ve srovnání s elektrickým kontaktním spínáním nebo trakturou pneumatickou. Struktura ovládání a řešení tohoto systému je chráněno patentem CZ 8952 U1.

Poznámka závěrem

Jako dodavatelé shora popsané přestavby máme osobní zájem na tom, aby nástroj dlouho a spolehlivě sloužil. Obojí je závislé nejen na naší práci, na kterou poskytujeme – oproti zákonem stanoveným dvěma letům – desetiletou záruku, ale závisí to také na způsobu, jak bude s nástrojem v provozu zacházeno. Není třeba obávat se toho, že by nástroj poškodil nebo rozladil nezkušený varhaník jen nedokonalostí své hry. Bude-li používat všechny ovládací prvky s citem a bez násilí, používat přezůvky, aby pedál nebyl znečištěn blátem a prachem a vůbec se k varhanám chovat kulturně ohleduplně, jsou takové obavy zbytečné. Čím častěji bude také nástroj používán, tím lépe. Je ovšem nezbytné pamatovat i na pravidelný odborný servis.

VYÚČTOVÁNÍ REKONSTRUKCE

„Píšťalové varhany at' jsou v latinské církvi ve velké účtě jako tradiční hudební nástroj. Jejich zvuk dovede dodat církevním obřadům podivuhodný lesk a mocně povznáší mysl k Bohu...“ (*Konstituce o posvátné liturgii, čl. 120.*)

Cena, na které jsme se s firmou Roháč – Juráň při podpisu smlouvy domluvili, byla 1 998 000 Kč bez DPH. S DPH tedy 2 319 030 Kč. (DPH – většinou 20 %, u některých restaurátorských prací bylo možné uplatnit slevněnou sazbu 10 % DPH.)

Při podpisu smlouvy jsme ještě přiojednali některé práce v hodnotě 585 480 Kč s DPH. Zbývající vícepráce činily 412 717 Kč s DPH.

Do této chvíle jsme firmě Roháč – Jurán zaplatili 2 242 030 Kč. Zbývá tedy zaplatit 1 075 197 Kč. Na účtu varhan máme k dispozici 148 621 Kč. Zbývající částka, kterou je nutné získat nejlépe v příštím roce, činí 926 576 Kč.

o. Pavel

Pan Roháč k celkovému a podrobnému vyúčtování připojil tento dodatek:

Dovolte mi, abych k suchopárnému výčtu technických a finančních údajů přidal ještě pár osobních poznámek k této zakázce.

Za bezmála dva roky vzájemné spolupráce a jednání s duchovními představiteli farnosti i s panem varhaníkem se mezi námi vytvořilo ovzduší důvěry. V tom se, doufám, shodneme. Já sám se k Církvi hlásím a vím, že pořizování varhan a údržba historického „dědictví otců“ nejsou jejím hlavním posláním. Víím, jak omezené jsou finanční možnosti farních společenství a kolik důležitých akcí se z nich musí pokrývat. Už proto nepřistupuji k zakázce pro kteroukoliv farnost jen jako k možnosti výdělku, ale snažím se, aby za mnou zůstalo dílo, které svou hodnotou vyváží investice i osobní oběti jednotlivců, vynaložené na jeho pořízení. Přál bych si, aby i ze strany valašskomeziříčské farnosti a úřadu města, které se na této akci také podílí, bylo takto pochopeno moje úsilí postavit zde reprezentativní nástroj, který bude hrát k oslavě Boží i k potěše lidí po několik příštích generací. Nedělal jsem to z pýchy, ani ze ziskuchtivosti. Ostatně ze shora uvedených údajů jasně vyplývá, kolik jsem na tomto díle sám proinvestoval a kolik vyzískal.

Přesto jsem na základě dosud odvedené práce na tomto nástroji přesvědčen, že tohoto cíle bude nakonec dosaženo a že i laická složka farnosti konečný výsledek docení. Prosim, abyste nadále měli důvěru v naši práci a zachovali si nadhled a dosavadní vstřícný postoj při řešení finančních souvislostí této zakázky.

Ivo Roháč

Mariánské informace

- 30. oblastní setkání Fatimského apoštolátu a mariánských ctitelů je naplánováno na úterý 7. 12. 2010. Završíme tak 10. rok těchto setkání v předvečer slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie. Zahájení tradičně přípravnou částí v 15.00 hod, v 16.00 hod modlitba sv. růžence, v 16.30 hod přednáška P. Pavla Dokládala a v 18.00 hod mše svatá s následnou adorací a obnovou zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Všichni jsou zváni.
- 1. 11. 2010 jsme si připomněli 60. výročí vyhlášení 4. mariánského dogmatu o Nanebevzetí Panny Marie Svätým otcem Piem XII. Při této příležitosti chci nabídnout modlitbu, kterou předala Panna Maria ve svém zjevení v Amsterdamu, která má od 6. 1. 2009 církevní schválení a kterou se modlíme mj. za vytvoření příznivých podmínek pro vyhlášení 5. mariánského dogmatu o Panně Marii jako Spoluvykupitelce, Prostřednici a Orodovnici.

Pane Ježíši Kriste, Synu Otce, sešli nyní na zem svého Ducha.

Dej, ať Duch Svätý přebývá v srdcích všech národů, aby byly uchráněny od zkázy, neštěstí a války.

Kéž je Matka všech národů, blahoslavená Panna Maria, naší Přímluvkyní. Amen.

Václav Chládek

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Šimon Josef Malěj

Dominik Záruba

Ondřej Dančák

Lukáš Dančák

Alexandr Skalka

Adéla Eva Syslová

Michal Pavel Štěpánek

Dorota Strnadlová

Amálie Monika Rybková

Vendula Tesařová

Kristýna Ludmila Šimčíková

Tomáš Čunek

Matyáš Hýža

Nela Pohunková

Šimon Navrátil

Karolína Marie Zuzanáková

Lešná

Lukáš Frydrych

Vanessa Pavlíková

Martin Tobola

Svätost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Petr Cířka Eva Čáňová

Pelhřimov, Menhartova 1596 Krhová 124

Kamil Bartoň Marie Anežka Maráčková

Otrokovice, Prostřední 443 Vsetínská 799/68

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Josef Pečiva *8. 11. 1956 †22. 9. 2010, Vsetín, Zahradní 1186

Anna Konvičná *31. 8. 1937 †28. 9. 2010, Juřinka 35

Marie Ballnerová *4. 8. 1915 †3. 10. 2010, DD Podlesí

Miroslav Brlica *2. 6. 1944 †1. 10. 2010, Podlesí 295

Ludmila Trenzová *29. 4. 1923 †5. 10. 2010, DD Podlesí

Bedřiška Marková *1. 2. 1930 †6. 10. 2010, Na Mlynářce 9/379

Marie Hrubá *19. 12. 1921 †13. 10. 2010, Poličná 322

František Dvořák *16. 12. 1928 †11. 10. 2010, Příční 912

Josef Kovář *10. 9. 1949 †13. 10. 2010, Jarcová 101

Jiřina Grygarová *16. 12. 1938 †17. 10. 2010, Hrachovec 159

Jindřich Mikuda *31. 12. 1927 †22. 10. 2010, Bynina 48

Miloš Havel *3. 5. 1944 †22. 10. 2010, Vsetínská 476

Miloslav Krejčí *20. 9. 1932 †25. 10. 2010, Krátká 708

Ladislav Folta *18. 6. 1931 †28. 10. 2010, Jarcová 152

Antonín Vaigl *24. 5. 1933 †1. 11. 2010, Zubří 1103

Zlata Kaňková *23. 12. 1934 †2. 11. 2010, Zašovská 169

Lešná

Božena Kovačičková *6. 7. 1926 †3. 10. 2010, Perná 57

Václav Podmol *4. 4. 1932 †4. 10. 2010, Lhotka n. B. 68

Život farností číslo 11, ročník XVII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál.

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.um@abidesign.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o slavnosti Ježíše Krále, 21. listopadu 2010

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>